

Det klinger vakkert kammermusikalsk over hele fjøla, fra Engegård-kvartetten, over Brahms og til Mozarts «Requiem».

Kvartettlyd i særklasse

KLASSISK

Ståle Wikshåland
swi@dagbladet.no

ALBUM: La oss for en gangs skyld starte med det lydtekniske. Engegård-kvartettens siste utgivelse er nemlig en Blu-Ray utgivelse på 2L, tatt opp i Jar kirke. Og da er den signert Morten Lindberg, et sentralt navn for alle som er opptatt av lydmiks og produksjon.

OG SELVE LYDEN låter mer enn overbevisende på denne utgivelsen. Ikke som bigger than life i noen forstand, men så tett på en live-opplevelse det er mulig komme.

Det er rett og slett besnærende, helt i sin egen rett!

Men begeistringen for utgivelsen slutter ikke der, det er snarere her den begynner

Engegård-kvartetten har satt sammen et utsøkt program, og begynner med Schuberts «Rosamunde», altså kvartett nr. 13. De

spiller tett på musikken, klangen låter fortrolig og inntrengende, gjennomtrukket av sødmen som er så spesiell i Rosamunde-musikken.

OG SÅ LÅTER DET så rent og presist at det er en fryd, må jeg – lettere forbløffet –konstatere. For de fleste gangene jeg har hørt Engegård-kvartetten har vært på konsert, og da har jeg litt for ofte syntes at kvartetts primas, Arvid Engegård har vært tett på det litt uvørne.

Men ikke her, ikke det grann. **Og den fint samspilte og samstemte kvaliteten holder utgivelsen ut, uten et glipptak.**

Det kommer også utgivelsens bestillingsverk til gode, Maja Ratjkes «Tale of Lead and Light». Hun folder ut sitt klangspektrum på fineste vis, og verket oppviser et fint, dynamisk spenn.

UTGIVELSEN SLUTTER med alle strykekvartetters stamfar, Joseph Haydn, etter at Benjamin Britdens 2. Kvartett er avlevert.

Haydn får altså æren av å summere opp, med Keiser-kvartetten op.76, No. 3, som Engegård-kvartetten spiller fint opp til.

UTSØKT kammermusikalsk

klinger det også på Brahms-utgivelsen på Chandos. Der spiller Michael Collins, Paul Watkins og Ian Brown henholdsvis komponistens Klarinettrio op. 114 og hans to Cellosonater, op. 38 & op. 99.

DET GJØR DE FØRSTEKLASSES. Der er som om vi med ett skjønner hvorfor Brahms angret seg, og likevel ikke sluttet å komponere etter å ha ferdigstilt sin Strykekvintett op. 111.

Møtet med Mühlfelds klarinettone satte ham i gang igjen, og resulterte i noen av hans fineste komposisjoner, herunder altså denne Klarinettrioen.

ACCENTUS ER ET AV DE virkelige gode kammerkorene i Europa. Nå har de og korets fast dirigent, Laurence Equilbey, forent krefter med et ungt og nytt kammerorkester, Insula, og rigget seg til med en stjernerekke av solister – Sandrine Piau, Sara Mingardo, Werner Güra og Christopher Purves – for å fremføre Mozarts «Requiem» på Næive.

DET HAR DE all grunn til. Orkestret er basert på historisk informert oppførelsespraksis, og

Equilbey former helheten så godt som noen.

HUN FINNER en fin balanse mellom kor- og orkesterklangen, og åpner et fint rom som de alldeles utmerkede solisten får klinge ut i.

Slik folder Mozarts vakre «Requiem» seg ut, i all sin prakt.

I SVEVET: Engegård-kvartetten under innspilling, i Jar kirke. Foto: Morten Lindberg

Engegård-kvartetten

Schubert, Maja Ratkje, Britten, Haydn (2L)

Suveren kvartettklang

Sandrine Piau, Sara Mingardo, Werner Güra, Christopher Purves

Accentus/Insula Orchestra
Dir.: Laurence Equilbey.
W. A. Mozart: «Requiem». (Näive)

Suveren kvartettklang

Michael Collins, klarinett, Paul Watkins, cello, Ian Brown, klaver

Johannes Brahms: «2 Cellosonater & Klarinett-trioen». (Chandos)

Intrengende Brahms